

Mit smukke genom

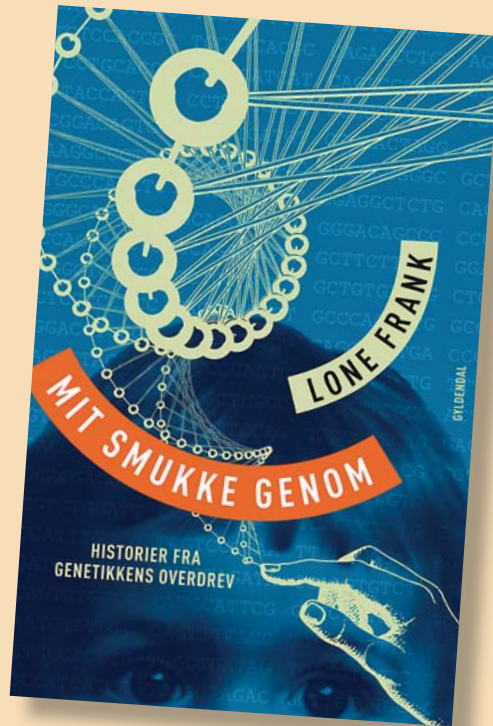
Anmeldt af lektor Bent Nielsen, Københavns VUC, e-mail: bn@kvuc.dk

■ Lone Frank har som grundlag for *Mit smukke genom* kastet sig ud i at undersøge, hvor langt moderne bioteknologi og informationsteknologi i kombination er kommet i jagten på at kunne se ind i fremtiden for den enkelte. Og det med sig selv som forsøgskanin. Det er modigt gjort. For i virkeligheden er Lone Franks genom ikke særlig smukt. Fuldt af fejl og mangler – ligesom det mere eller mindre er tilfældet for os alle. Så allerede i titlen slås den humoristiske, selvironiske tone an. Og det er den, i kombination med faglig indsigt og grundighed, der gør bogen til en sand fornøjelse at læse.

Emnet kan ellers være temmelig tørt, når man skal holde styr på diverse SNP-varianter og gener med mere eller mindre intetsigende navne som ApoE4, BRCA1, rs8177374(T:T), TCFL2, MAOA, SERT og CYP1A2. Sidstnævnte i øvrigt et gen, der skulle give kvinder små bryster, hvis de altså drikker for meget kaffe. Og som Lone Franks kæreste bemærker: »Over fyrre procent af kvinder af europæisk afstamning er ramt af den mutation, så man burde forbyde kvinder under 25 at drikke kaffe«. Lone Frank pakker på denne måde de abstrakte begreber ind i fornøjelige anekdoter, der giver læsningen høj underholdningsværdi.

Den tilbagevendende diskussion om den relative betydning af henholdsvis arv og miljø behandles naturligvis også. Og Lone Frank erklærer frejdigt, at den debat er død. Det er jeg nu ikke så sikker på, men rigtigt er det, at man i dag gennem bl.a. epigenetikken har fået forskningsmæssige redskaber til at føre debatten på et mere sagligt grundlag.

Lone Frank kommer også med et indspark i debatten om,

hvorvidt kendskab til genetiske skavanker risikerer at blive en selvopfyldende profeti. Hun mener ikke, at det er værd at bekymre sig om. Det bygger hun først og fremmest på egne erfaringer. Men her syntes jeg nok, at hun glemmer, at vi ikke alle er ens. En pointe, der ellers er hele grundlaget for bogen: Hvad der er godt for Lone Frank, er nødvendigvis ikke godt for alle andre! Forhåbentlig kan fremtidig forskning i vores genom kaste et klarere lys over, for hvem klar besked vil være godt for og for hvem, uvidenhed er at foretrække.

I sidste kapitel slår Lone Frank til lyd for en ny standard for menneskets sociale adfærd, der bygger på et biologisk menneskesyn. Vi bør integrere vor viden om kultur og samfund med vor relativt nyerhvervede viden om menneskets evolution, genetik og hjernefysiologi til at skabe et samfund, der stiler mod at give den enkelte mulig-

hed for at rette op på de fejl og mangler, som arv og miljø i fællesskab har skabt. Unægtelig en smuk tanke. Men dagens politiske orden er desværre en anden – i hvert fald i Danmark. Her vedtager Folketinget den ene lov efter den anden, der deler mennesker op i A- og B-mennesker, hvor B-menneskene begrænses i deres muligheder for at handle.

Jeg kan kun varmt anbefale denne bog. Også selv om jeg ikke selv har tænkt mig at undersøge mit genom nærmere. Jeg tror, at jeg personligt lever (og dør) bedst i lykkelig uvidenhed om mine fejl og skavanker. Men bogen giver i hvert fald læseren et bedre grundlag for at vælge til og fra i det genetiske supermarked, der ikke længere er et fremtidigt skrækscenarie men virkelighed her og nu.

Lone Frank: Mit smukke genom. Gyldendal 2010. 308 sider, 299,- kr. ■